

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. IV.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 20 JANUARI 1903.

No. 1.

Min ankargrund.

Jesus, du min ankargrund,
dig jag söker, när det skymmer
för min själ i nödens stund
ander oro och bekymmer.
Du har ljus och tröst att ge
den, som blott till dig vill se.

Jesus, ställ min själs kompass,
att det ej bär ned i djupen;
led mig genom hvarje pass
och förbi de branta stupen,
bort från hvarje farlig stig,
dyre Jesus, upp till dig!

Jesus, dig jag älskar än,
men jag vill dig älska mera;
vann jag någon till din vän —
o, jag vill dock vinna flera.
Stärk min ande, svag och arm,
med din egen kärlek varm!

Närmare, o Jesus kär,
slut mitt hjärta till ditt hjärta,
hvad mig sedan möter här,
smälek, ära, fröjd och smärta —
allt med dig jag bära vill,
blott din kärlek hör mig till.

Herre, hur det än mig går —
med din ledning jag mig nöjer.
Och när sist jag herbud får,
huru länge än det dröjer,
hjälp mig alltid ha det så,
att jag nöjd kan följa då.

Den evigt samme.

Ebr. 13: 8.

Ett nytt år har ingått. Årsskiftet påminner oss kraftigt om tidens snabba flykt. Därigenom föres tanken på det närvarandes ändlighet. Liksom ett år tager slut och ett annat börjar, så skall ock en gång tiden själf taga slut och evigheten träda i stället, när Guds plan med den nuvarande världsordningen nått sitt mål. Under tiden ske många växlingar och förändringar i den yttre skapelsen och hos oss. Ja, huru skiftar det ej hos människor! De äro nyckfulla, ombytliga och opålitliga. Det är fåfångt att förlita sig på människor eller något annat i vår värld, ty allt är föränderligheten och förgängligheten underkastadt.

Men det skiftar ej hos Gud. Hos honom förekommer ingen växlingens skugga: Jesus Kristus är den-

samme i går och i dag och i evighet. Och redan till Moses hade han sagt: "Jag är den jag är". Uti all sin ledning med människors barn har han ock ådagalagt sanningen af detta ord. Den belyses af hans ledning med sitt gamla förbundsfolk, af hans ingripande i världshistorien under tidernas lopp och i sin högsta förklaring af Jesu lif och verk på jorden. Ty vi tänka här i synnerhet på den sidan af Guds oföränderlighet, som berör hans kärlek till de vilsegångna barnen. Han har betygat denna kärlek ärtusendena igenom. Han gaf löfte om en Frälsare, hvilket löfte i tidens fullbordan gick i uppfyllelse. Denne Frälsare har gifvit sitt folk många härliga löften, som förvisso ock skola nå sin fullbordan. Himmel och jord skola förgås, men icke hans ord.

Hvilken ljuftig tröst är det icke, att vi få gå den kommande okända framtiden till mötes i förtröstan på denne vår Herre och Frälsare Jesus. Vi få det, om vi vilja; det beror på vårt eget val. Göra vi det, skola vi få erfaras hans löftens uppfyllelse. Han skall visa, att han är densamme äfven i dag, som han var i går. Och vi behöfva alla hans trofasta frälsarekärlek, hvilka eller hurudana vi än må vara. Må vi ock alla inse detta vårt största behof. Ingen vill han gå förbi, hans kärlek räcker till för alla. Hör, huru han talar till oss efter våra olika behof och erfarenheter: "Se, jag är med eder alla dagar intill världens ände"; "ingen skall rycka de mina ur min hand"; "edert hjärta vare icke oroligt"; "allt hvad I bedjen Fadern i mitt namn, det skall han gifva eder"; "jag gifver dem evigt lif"; så talar han till och om sina trogna. Och till de ännu på syndens villostigar vandrande säger han: "Se, jag står för dörren och klappar"; "kommen, ty allt är nu redo"; "den, som kommer till mig, skall jag sannerligen icke kasta ut". Ja, idel kärlek ljunder oss emot i allt hvad Jesus talat. Har du förstätt, att han älskar äfven

dig, och så låtit hans kärlek blifva dig öfvermäktig?

Vare Jesus med oss under detta påbegynta år. Hans trofasthet skall icke svika. Hela vägen vill han gå med oss. Och vid vägens slut har han i beredskap den härliga segerlönen för dem, som hörsammat hans kärleks kallelse och genom tron blifvit delaktiga af hans frälsning.

N.

En bespottare slagen.

En Guds ords försmädare, en af dessa, på hvilka vår tid är så rik, sökte att i en järnvägskupé tilldraga sig uppmärksamhet genom att göra sig lustig öfver åtskilligt i den heliga skrift. Särskildt angrep han profetiorna och påstod i sin okunighet och förmäthenhet, att de allesammans voro skrifna efter det händelsen ägt rum. En troende man, som var närvarande, åhörde en stund under tystnad dessa utfall, men slutligen sade han: "Min herre, jag ber att få nämna åtminstone en särskild profetia, som bestämt motsäger, hvad ni nyss påstått, nämligen den vi läsa i 2 Petri 3: 3: 'Veten då först och främst, att i de yttersta dagarna skola komma bespottare!' Huruvida denna förutsägelse är uttalad långt före dess uppfyllelse, det lämnar jag åt hvar och en af de närvarande att afgöra." Bespottarens mun var tillstoppad.

Hjälp för predikanter.

En kvinna sade en gång till dr Beecher, att hon undrade, hvarför Gud lät henne lefva så länge, då hon icke mer kunde utträtta något godt. "Ni gör mig mycket godt", svarade doktorn; "ni hjälper mig att predika hvar söndag."

"Huru är det möjligt?" utropade den gamla med förvåning.

"För det första", sade den berömda predikanten, "är ni alltid på er plats i kyrkan, och det hjälper mig; för det andra är ni alltid uppmärksam och ser upp på mig, och det hjälper mig; för det tredje ser jag ofta fårar rinna utför edra kinder, och det hjälper mig."

Kyrkliga nyheter.

Pastor J. A. Edlund i Los Angeles, Cal., är af Betsaidaförsamlingen i LaConner, Wash., kallad att blifva dess lärare.

* * *

Spokane, Wash. Vår församling sände \$78 till de nödlidande i Norrland.

Julottan kl. ½6 och barnfesten kl. 7 på aftonen samma dag voro som vanligt mycket väl besökta. Juloffret var det största, som någon gång skänkts nuvarande pastor.

Annandagen hade ungdomsföreningen inbjudit församlingen och dess vänner på en andlig familjefest. Kyrkan var nästan full. Efter ett program af tal och musik, serverades förfriskningar i ungdomssalen.

Nyårs gudstjänsten var ovanligt väl besökt.

* * *

Fairhaven, Wash. Församlingen och församlingsarbetet går sakta framåt i dessa landamärena. Och dock, fast det är ett sakta framåtskridande, är det ett framåtskridande i den rätta riktningen. Församlingen har aldrig haft egen stationerad lärare, utan har måst nöja sig med tillfälliga besök från pastorer i närgränsande församlingar. Församlingen har visserligen haft förmanen att vid vissa tider hafva reguljära månadsbesök, men på det hela taget har hon ej haft den tillsyn, som hon förtjänar. När man ser det nit och den entusiasm, som besjälar vårt svenska folk här, kan man ej undgå att fråga: hvarför kan ej missionsstyrelsen få in medel nog att få en stationerad pastor vid Bellingham Bay? I Whatcom lär det finnas många svenskar, och en församling borde stiftas där i en snar framtid. Det har bevisats, att här är verklig hunger att få höra Guds ord. Här har ej ännu sektuakeriet inträngt, utan vår synod har en öppen dörr, och med det intresse och offervillighet, som församlingen på denna plats har visat, så borde det ej taga längre än ett par år förrän Fairhaven och Whatcom skulle kunna reda sig själfva och underhålla egen lärare.

Den 13 december hade syföreningen sin auktion, hvilken inbragte omkring \$60.

Den 18 dec. organiserades en ungdomsförening med 14 medlemmar, och man har orsak att hoppas, att

den skall betydligt tillökas i en snar framtid.

Söndagsskolan hade en i allo lyckad avslutningsfest den 30 dec. på kvällen. Barnen utförde sin del af programmet på ett mästertligt sätt, kören sjöng ett par utmärkta sånger och en tillfällig orkester presterade ett par nummer.

Pastor Larson från Seattle har gjort oss tvenne besök här under dec. månad, och vid båda tillfällena var ovanligt mycket folk samladt. Heder och tack, herr pastor, för dessa besök, och ett välkommen åter.

* * *

Seattle, Wash. Den härliga, för alla rätta barn, både stora och små, så dyrbara julhögtiden har kommit och gått. Må dess välsignelse vara hela året. Vi hade glädjen att vid både ottan på juldagen och barnfesten på annandagen se hvarje sittplats i vår rymliga kyrka upptagen, och dessutom inburo en del stolar. Pastorn predikade i ottesången öfver Es. 9: 2—7, med ämne: "Herren Jesus, julens högsta glädjeämne", och i högmässan på aftonen öfver dagens text med ämne: "Immanuel". Väl utförda passande sånger sjöngos af församlingens kör och en skön duett af körens kvinnliga medlemmar. Ett offer på \$57.35 förärades pastorn såsom julgåfva. Hjärtligt tack!

Barnfesten var mer än vanligt både trefflig och lyckad. Det af vårt Book Concern utgifna programmet utfördes nästan oförändradt. Barnen utförde sin del mycket väl, kören likaså. En stor kollekt upptogs till förmån för söndagsskolan. Alla syntes vara glada och belåtna. Må alla dessa festligheter hafva fått vara medel i Guds hand till att föra oss närmare Jesus och himmelen, alla Guds barns eviga hem, där evig jul skall firas.

Under det gångna året har vår sångkör, som nu räknar 16 medlemmar, varit flitig med att öfva, och att med sin sång förhöja gudstjänstens högtidlighet, i synnerhet på söndagsaftnarna. Dess sköna sånger hafva tjänat församlingen till mycket uppbyggelse. Tack.

Ungdomsföreningen höll en fest på nyårsaftonen. Ett ovanligt godt program utfördes först, sedan serverades kaffe och dopp. Något efter kl. 11 satte man sig åter ned för att under bön invänta det nya året. Bönestunden var en ljufvlig stund.

Gud vare tack för allt. Föreningen har i år förstärkt sitt bibliotek med en mängd goda böcker. Hon har ock utdelat af sin kassa åt fattiga och nödlidande. Hon räknar omkring 75 medlemmar. Gud välsigne henne.

Syföreningen, som alltid varit församlingen till hjälp, bevisade vid sitt senaste möte, att hon ännar fortsätta i den riktningen. Hon beslutade nämligen då att ur sin kassa skänka församlingen \$100. Hon har under året varit mycket verksam och räknar många medlemmar.

Vår församling här har under året haft glädjen att hälsa 54 nya medlemmar, bland dem 32 kommunikanter, välkomna i sin gemenskap. Hon har gjort en nettovinst på 33 kommunikanter och 25 barn och räknar vid årsskiftet 177 kommunikanter och inalles 274 medlemmar. Herren har till sitt namns pris välsignat sina barn, så att de genom hans nåd fått "växa i nåden och vår Herres och Frälsares Jesu Kristi kunskap". Må han få fostra oss alla för den triumferande församlingen i himmelen.

Ett godt nytt år tillönskas vår konferens' alla medlemmar i Jesu namn.

* * *

Astoria, Oregon. Vår julfröjd för 1902 stördes af den sorgliga plikten att hålla en begrafning på själfva julaftonen. Det var en af våra snällaste söndagsskolbarn, Ellen Fredrickson, 11 år gammal, som fick gå att fira jul på bästa platsen. Men nog kände vi oss ledsna att se hennes nummer oupptaget på julfestens program i kyrkan.

Vårt julväder i Astoria var ovanligt regnigt och stormigt, men på samma gång varmt. Det är ett underligt klimat för den, som icke hör till de infödde i denna frakt. Vår julotta firades med stort tillopp af åhörare i trots af väderleken. Pastorns juloffer blef större än juleu förut. Ett hjärtligt tack för all kärleksbevisning. Barnens julfest hölls på kvällen annandag jul. Den samma var ovanligt lyckad. Söndagsskolan har blifvit oppmantrad med en god framgång under det nu framgångna året. På nyårsdagskvällen hölls den sedvanliga gudstjänsten, men af flere anledningar var åhörräkskaran liten. Vår årsstämma hölls fredagskvällen den 2 jan. Mycket få medlemmar vo-

ro närvarande än föregående år. Rapporterna voro uppmuntrande. Vår trogne kassör och kyrkoväktare mr Aug. Olson omvaldes med acklamation. Det samma var ock fallet med vår snälle sekreterare mr A. Larson. Sex miles vandring i den svåra stormen hade icke afskräckt honom från att infinna sig. I den afgående diakonen John Petersons ställe invaldes mr A. G. Bergman. Mr Andrew Young omvaldes att tjäna som trustee. De båda kvinnoföreningarnas kasser hade knappast vidrörts under det förlutna året. De samlade pengarna torde dock behövas under detta år för åtskilliga ändamål. Ur pastoralrapporten framgick, att 25 barn döpts i Astoria och omnejd, 10 begrafningar samt 3 vigslar hade förrättats likaledes i Astoria och omnejd. Några medlemmar hade intagits i stället för de med döden afgångna samt afflyttade, hvadan antalet medlemmar i kyrkoboken är detsamma. Pastorns lön bestämdes till \$500 om året tillika med den ersättning han möjligen torde få på de platser han besöker med Guds ords predikan. Årsstämman var kort, och fridens ande rådde. Såsom slutmärkning må sägas, att vi behöfde mera enighet och samverkan i vårt församlingsarbete. Liksom så mången annan församling, så ock hos oss: vi hafva många namn i vår kyrkobok, hvilka icke betyda något för oss, då det gäller kyrkbesök eller bidrag till bördornas bärande. Må det blifva bättre.

Söndagen efter jul predikade pastor Oström vid Lewis and Clark på förmiddagen och vid Young's River på eftermiddagen. På senare stället hölls också en mycket väl besökt barnfest på aftonen. På tisdagseftermiddagen den 30 dec. hölls julpredikan i Blind Slough för rätt många åhörare. På nyårsförmiddagen hölls gudstjänst på svenska språket i Skamokawa. Men på grund af flere orsaker, hvilka här icke kunna förklaras, voro åhörarna få och kände utan möda igen hvarandra. I Chinook hade mycket gjorts för att fira julen. Men på grund af det stormiga vädret fingo de fira sin barnfest utan pastors biträde samt blefvo missräknade i öfrigt, med undantag af att pastor Oström verkligen lyckades komma dit på juldagsaftonen. I den vackert dekorerade kyrkan hölls då gudstjänst på eng-

elska. En stor sångkör, som mr Olin inöfvat, sjöng flere utmärkta stycken. Det hela vardt ock en sorts afskedsstund för mr Olin och hans hustru, då de stodo i beredskap att dagen därpå begifva sig till Rock Island, Ill., hvarest mr Olin kommer att studera musik.

Vid Svenson station, Ore., fick pastor Oström officiellt närvara den 20 dec., då ett mycket fint bröllop firades därstädes. De unga tu voro Roland Masten och Augusta Erickson, den senare dotter till svenska föräldrar samt konfirmerad af pastor Edlund. De tillönskas mycken lycka.

* * *

Portland, Oregon. På juldagsmorgonen kl. 5 hölls ottesång i Immanuelskyrkan, då en stor skara folk hade infunnit sig i Herrens gårdar. Högmässa hölls kl. 10:30 f. m. och på aftonen höll söndagsskolan sin julfest, då omkring 100 barn deltog i programmet och utförde sin del väl. De fingo hvar sin bok jämte andra små gåfvor. Kyrkan var skönt prydd för högtiden, men för liten att rymma alla besökare, som önskade närvara vid barnfesten. Många kunde icke komma in.

På nyårsaftonen hölls fest i kyrkans undervåning med början kl. 9, då sång, tal och deklamationer förekommo, hvarefter kaffe och cake serverades och kollekt för missionen upptogs. Kort före midnatt samlades man omkring Guds ord, och de närvarande fingo således avsluta det gamla året och börja det nya under ordets betraktelse.

På nyårsdagen hölls gudstjänst på förmiddagen. Den 2 jan. höll församlingen sin årsstämma, hvilken öppnades på öfligt sätt. Till sekreterare för året valdes C. E. Holt. Af kyrkorådets rapport framgick, att församlingens gudstjänster i allmänhet varit väl besökta och att ordets predikan hade åhörts med uppmärksamhet och att arbetet hade fortgått i de olika verksamhetsgrenarna i stillhet och frid, att ett uppoffrande sinne för församlingen och Herrens rikssak hade visat sig hos mången och att kyrkorådet, trusteeerna och kyrkostyrelsen såsom ett helt hade hållit sina bestämda möten, vid hvilka kärlek och frid varit rådande.

Af kassörens rapport framgick, att inkomsterna varit \$1,539.33 och

utgifterna \$1,519.33; således en kassabehållning på \$20.

Till diakoner för tre år valdes P. A. Palm och A. M. Lindholm; till trustees valdes för tre år Oscar Peterson och Albert Johnson; till revisorer Oscar Peterson, Albert Olson och J. A. Cronquist; till konferensombud valdes C. E. Holt ock till suppleant John Nordin; till organist valdes C. E. Holt, och bestämdes hans lön till \$100 för året samt inkomsten från en konsert; till söndagsskolföreståndare valdes pastor Joh. W. Skans och till vice föreståndare Oscar Carlson; till föreståndare i kapellet valdes J. E. Nordeen och till vice föreståndare Alfred Peterson; till att städa i kyrkan återvaldes mrs Gust. Olson med samma lön som förlidet år, nämligen \$6 i månaden, och till kyrkoväktare valdes John Nordin, hvars lön bestämdes till \$2.50 i månaden; till platsanvisare valdes I. Wesström, Emil Hawkins, Oscar Olson och Gustaf Lundgren.

Pastorslönen bestämdes till \$1,000 för året, och får han då själf hyra bostad. Medlemsafgiften bestämdes till \$10.50 på familjen, \$8 på ungdomarna och \$6 på jungfrun att inbetalas månatligen. Vid stämman rådde en innerlig stillhet och frid, och avslutades hon med bön af ordföranden och sång af församlingen.

Den 11 dec. höll den äldre syföreningen sin auktion, hvilken var väl besökt och inbragte \$60.75. Denna förening har varit församlingen till stor hjälp hvarje år, för hvilken hjälp församlingen är innerligt tacksam.

* * *

Lenville, Idaho. Vår lilla Cordelia-församling härstädes fick föga af julfirande; endast hvad några dess medlemmar fingo genom närvaro vid en tillställning, som hölls i ett skolhus och vid högtidligheterna i Moscow. Den 30 dec. på f. m. hölls gudstjänst. Ganska många åhörare voro tillstädes. Fru pastorskau, som under året ledt sången vid gudstjänsterna, fick af den lilla församlingen en kollekt på \$10.55. Vid ett par föregående tillfällen har hon blifvit ihågkommen med kollekter på tillsammans omkring \$6. För dessa gåfvor tackar hon på det hjärtligaste!

Församlingens kyrka är nu rätt inbjudande till sitt inre, sedan hon blifvit renoverad. Ny predikstol ha-

de blifvit insatt till jul och begagnades första gången vid nämnda gudstjänst.

Årsstämman har ännu icke hållits, då detta skrives.

* * *

Troy, Idaho. På jultid morgonen kl. ½6 hölls ottesång med predikan af pastor P. Beckman. Församlingen förärade honom ett juloffer på omkring \$12. Annandagens kväll ägde barnens julfest rum. Söndags-skolans föreståndare, hr Axel Olson, hade haft bestyrelsen med att inöfva barnen för denna högtid och ledde programmet. Barnen gjorde sin sak bra. En nyss organiserad kör, ledd af hr F. Beckman, sjöng ett par sånger, och dessutom förekommo en duett- och en solosång. Barnen erhöilo lämpliga gåfvor, och de å sin sida skänkte föreståndaren en vacker gåfva. Kören ihågkom äfven sin ledare med en fin present. Gåfvor skänktes dessutom åt många andra, däribland oss, och tacka vi härmed hjärtligt!

En af församlingens äldriga medlemmar, A. O. Berglöf, afled den 30 dec. Vi hafva det hoppet, att han fick fira nyår hemma hos Gud. Begravningen ägde rum på nyårsdagens e. m. och förrättades af pastor Beckman, emedan församlingens pastor var förhindrad att närvara.

Om stämman kunna vi icke meddela förrän nästa gång.

* * *

Moscow, Idaho. Äfven här hafva vi efter bästa förmåga sökt fira den nyss flydda stora högtiden. Ottesången jultid morgonen hölls kl. ½6 och var talrikt besökt. Juloffret till pastorn uppgick till \$27.10, det största han ännu fått af enskild församling. Hjärtligt tack. Barnens fest ägde rum på juldagskvällen, var talrikt besökt (många stodo) och ganska väl lyckad. Gåfvorna till barnen bestodo af lämpliga böcker. Bland andra gåfvomottagare räknades äfven vi och tacka därför.

På nyårsaftonen hade ungdomsföreningen möte i hr Gust. Johnsons hem för att vaka in det nya året, hvilket skedde på öfifigt sätt.

Nyårsdagen hölls högnärs-gudstjänst på förmiddagen. På e. m. höll församlingen sin årsstämma. Följande val ägde rum: sek., C. B. Green; diakon, John Olson; trustee, J. Theo. Johnson; organist, miss Hulda Johnson (\$60: \$25 och två kollekt); ombud till konferensmö-

tet, C. B. Green; suppleant, N. M. Larson; vice söndagskolföreståndare, Adrian F. A. Nelson; kyrkovaktaressynslan skötes af frivilliga en månad hvar. Medlemsafgiften sattes till \$6 för man och \$4 för kvinna. Pastorlönen \$375 och juloffer. Kyrkorådet fick i uppdrag att ombesörja församlingsskola. Församlingens inkomster och utgifter belöpte sig till närmare \$750.

Gud uppbyggde sitt rike ibland oss under detta år!

* * *

Redovisning. På subskriptionen för respredikant har under december månad inkommit följande:

Axel H. Green, Port Ludlow,	
Wash., medlem i Seattle . . .	\$ 10.00
Ida Anderson, Portland	1.50
Mrs E. Martin, Moscow	1.00
Paul Smith, Troy	2.00

Summa \$ 14.50

Förut redovisadt 315.17

Totalsumma d. 1 jan. 1903. \$329.67

Hjärtligt tack till alla gifvare.

MARTIN L. LARSON.

Från Sunne-församlingen på Anderson- och McNeil-öarna, Wash. Den lilla Sunne-församlingen frade julen med en särdeles väl lyckad barnfest i kyrkan juldagskvällen. Vi hade då glädjen att lyssna till ett godt och omväxlande program. Barnen hade lärt sina stycken väl, och sångkören sjöng några för tillfället passande sånger. Äfven bidrog mr Knutson från Tacoma med sång och gitarrmusik. Skada blott, att pastor Frisk var af den starka stormen, som rådde, förhindrad att komma, som ännu varit.

Barnen erhöilo som julgåfva af söndagskolan hvar sin bok. Efter programmet slut upptogs en kollekt till förmån för de nödlidande i Norrland, och belöpte den sig till omkring \$11.

Församlingen hade äfven glädjen att för första gången pröfva den nya belysningen af kyrkan, nämligen gasoljelampa, som är en julgåfva från syföreningen. Denna belysning är mycket lämplig för kyrkor på landet, hvarest gas eller elektriskt ljus icke kan erhållas.

Onsdagen den 7 jan. höll församlingen sin årsstämma.

* * *

Everett, Wash. Vår lilla församling har nu firat jul. Juldagsmorgonen hölls julfest kl. 7.30, då en talrikt skara inkommit sig och fick hö-

ra frälsningens glada budskap: Gud med oss. Sångkören förhöjde högtiden med tvenne för tillfället passande sånger.

På kvällen hölls en i allo lyckad barnfest. Programmet utfördes växelvis på svenska och engelska språket och bestod af sång, bibelläsning, tal, deklamationer och dialoger. Sex sångnummer utfördes af skolan och tre solosånger af tre olika barn. Det var i sanning vederkvickande att lyssna till de frimodiga, flärdfria och sköna vittnesbörd, som de små barnen aflade om Israels tröst. Sångkören bidrog äfven vid detta högtidstillfälle med flera sköna sångnummer.

Barnjulfester, hållna i en rätt anda, komma att bära sina ädla frukter.

Vid slutet af året ingingo i församlingen 2 kommunikanter och 2 barn.

Årsstämman hölls måndagskvällen den 5 jan. och aflöpp i frid och endräkt. Nio kommunikanter och 10 barn hafva under årets lopp förenat sig med församlingen. Två kommunikanter och två barn hafva afflyttat till annan ort. Kommunikaantalet är för närvarande 42 och barnen 18.

Som församlingen nekades att åter hyra den kyrka, som hon hittills begagnat, så beslöts att hyra ett litet kapell å hörnet af Colby ave. och 26 gatan för \$10 i månaden.

Herren främje sin sak ibland oss.

* * *

Spokane, Wash. Salems-församlingen höll stämman måndag afton den 5. Stämningen var om möjligt än bättre än vanligt. Rapporterna voro uppmuntrande.

Medlemskapet hade visserligen växt mycket litet under 1902, men första söndagen på det nya året fick församlingen 10 nya medlemmar, 4 kommunikanter. Andra tecken till framåtskridande saknades ej. Vackogudstjänst och ungdomsmöten hade åter upptagits. Söndagsgudstjänsterna hade varit bättre besökta. Flere hade deltagit i firandet af Herrens heliga nattvard. Kyrkan hade fått nya mattor och tapeter, och skulden hade minskats. Syföreningen hade växt och öfverträffat sig själf i sitt kraftiga understöd. Tre medlemmar hade donerat \$250 till församlingen. Hon har varm hjärtade vänner. Efter stämman slut hände något ovanligt. Mr John Elrick-

son, en af diakonerna, bjöd församlingen på en kärleksmåltid efter den apostoliska församlingens mönster. Hans goda hustru hade gjort allt färdigt i ungdomssalen, medan stämman pågick. All heder och tack till alla, som visa, att de älska Guds församling och vilja hennes väl.

Det enda i någon mån nedstämande var mr K. J. Berggrens tillkännagivande, att han stod färdig resa till Sverige, kanske för att stanna där. Han har i många år varit diakon och en pålitlig och frikostig vän till församlingen. Han kommer att saknas mycket. Vare Guds välsignelse med honom, och hjärtligt välkommen åter.

Församlingen inbjöd konferensen att hålla sitt nästa möte här.

* * *

Från Tacoma, Wash. Vår församling hade gifvit sig själf en förträfflig julgåfva uti den förändring hon gjort i kyrkans interiör. Med förnöjelse iaktogs af alla de ståtliga pelarna, det prydliga taket och hvalfvet samt i öfrigt motsvarande uppnyggning. Ja, det var en verklig öfverraskning för många af den stora gudstjänstfirande skaran, som tillströmmat att deltaga i öft-sången. Det gamla och dock alltid nya firingsämnet var: Jesu, kvinnosödens, födelse. Skönt ljud sången i den tidiga morgonstunden. — Kollekten för församlingens pastor öfversteg \$11, för hvilken hjärtligen tackas. —

Söndagsskolans julfest ägde rum annandagen på aftonen inför en stor åhörarskara, ja, så stor, att icke alla kunde komma in, som ville. Jesu födelse utgjorde firingsämnet för denna fest och för barnens stycken. "Santa Claus" var icke ens nämnd. Festen var treflig och uppbygglig. Af barns och spenabarns mun har du upprättat loftet, sådes det af ålder, hvilket ock besannades ibland oss. Tydligt och högt utfördes programmet af de 125 barnen.

På grund af det juldagen rådande stormiga vädret kunde icke under-teknad öfvervara söndagsskolans julfest i Sunne-församlingen, som ämnadt var, men har förspott, att den var välbesökt och treflig.

Söndagsskolans julfest i South Tacoma förekom måndagsaftonen den 29 och var väl besökt. Barnen talade och sjöngo om samma fröjdesämne, Jesus, på glädjande sätt.

Nyårsaftonfesten, ungdomsföre-

ningen anordnat, fick tjäna ett dubbel ändamål, nämligen årsskiftets invakande och insamlandet af medel för de nödlidande i Norrland. Ett godt program, väl utfördt, upptogs slutet af det gamla året. Vid det nyas inträde uppstämde kören sången: Godt nytt år, nådens år! Därpå följde en kort betraktelse öfver Jesu ord: Jag är vägen och sanningen och lifvet, bön och gemensamt afsjungande af hemlandssången 400. En hvar tillropade sedan hvarandra ett godt nytt år! Doktor Brown talade så träffande om: Hvad svenskheten utträttat i Amerika, att vi gärna ville meddela det åt alla, särskildt dem han icke hade nöjet tala till vid festen, men det kunna vi icke. Ett kort utdrag återgifves på annat ställe i detta nummer.

Kollekten för de nödlidande i Norrland blef, oaktadt de många särskilda kollekterna och utgifterna församlingen haft de sista månaderna, \$40.75. Och kollekten gafs förmåligast af församlingsmedlemmar.

Församlingens stämma hölls på e. m. den 1 jan. Gustaf Lindberg valdes till sekreterare. Uppmunt-rande rapporter afgifvos om verksamheten under året. Åtskilligt påpekades i pastoratrapporten, huru församlingen kunde och borde bedriva en mera framgångsrik mission i staden och dess omnejd, hvilket kommer att behandlas på extra stämma. Söndagsskolan, kristendoms-skolan, konfirmandföreningen, ungdoms- och Tabita-föreningarna hade fortgått såsom under förra år. Tabita-föreningen hade dock beslutat att upphöra med köpenskapen i sin verksamhet och försöka om icke frivilliga offer, upptagna vissa tider, kunde inbringa lika mycket som sy-auktioner. Sångkören hade troget och väl tjänat församlingen med kyrkliga sånger vid gudstjänster och de många festerna. Kyrkostyrelsen, i samråd med P. A. Israelson och Chas. Swanson, hade ombesörjt utförandet af uppdraget, församlingen gaf den, att invändigt försköna kyrkan, hvilket icke medhunnits till 20-årsfesten, men fullgjordes till julen under kontraktör Ericksons tillsyn, biträdd af byggmästare inom församlingen. Chas. Swanson, vår målare, hade skött om målningen. Kyrkorådet hade troget, såsom ock trusteeerna, värdat sig om församlingen efter bästa förstånd och krafter. Förtroende och endräkt hade rådd in-

om församlingen. Många hade troget brukat nådemedlen och bevistat gudstjänsterna, andra icke. Många främlingar hade visat sig ibland oss, men jämförelsevis få af dem slutit sig till församlingen ännu.

Församlingens och pastorala för-rättnings statistik ter sig som följer: 35 barn döpta, 10 af dessa barn tillhörande familjer inom församlingen; 15 konfirmerade i församlingen, 3 tillhörande i Riverside, eller Rochester; 11 par vigda, af hvilka 3 par församlingsmedlemmar, 2 par ena parten medlem; 9(?) begrafningar, 8 äldre, 2 barn, af hvilka endast en, ett barn, inom församlingen; 22 nya medlemmar, 15 kommunikanter och 7 barn, hafva intagits i församlingen, 11 blifvit utstrukna (eller dropped), 6 afflyttat. Kommunikantantalet 205; barn 167; hela medlemsantalet 372.

P. J. Johnson och John Hedberg omvaldes till diakoner; C. J. Lindquist och J. F. Visell till trustees; B. Anderson till konferensombud och John Hedberg till suppleant; miss Tekla Anderson och miss Hilma Johnson omvaldes till orgelnist-befattningen; P. J. Johnson omvaldes till sångledare; C. J. Ahnquist valdes till vice förståndare för söndagsskolan; Sidor Johnson valdes till söndagsskolans sekreterare och kassör; Chas. Johnson omvaldes att förestå söndagsskolan i South Tacoma; till revisorer: P. A. Israelson, John Lindberg, C. J. Ahnquist. Orgelnistlönen blifver den samma som under förlidet år; sångledarens blifver \$25 för året. Pastorslönen blifver såsom under fjolåret. Äfven beslöts insätta telefon i pastorsbostället. Verkställande af renovering af kyrkans undervåning öfverläts åt trusteeerna, och kyrktornets och förstugornas reparering åt kyrkostyrelsen. Medlemsafgiften är densamma som förlidet år, med frihet för församlingens trusteeer att bestämma annorlunda om sådana, som ej kunna bidra efter stämmobeslutet.

Församlingen beslöt ock att inbjuda Columbia-konferensen att hålla sitt nästa möte i vår kyrka i Tacoma.

Kassörens rapport var mycket uppmuntrande. Inkomsterna hade belöpt sig till \$1,491.72 och utgifterna till \$1,165.31. Dessutom hade församlingen utfört och till större delen betalt för ändringen i kyrkans inre, hvilken kostnad öfversteg \$500. Tabita-föreningen hade inbragt \$120.96 under årets lopp. Gamla skulder hade storligen afbetalts. Ett eller två sådana är till och församlingen borde vara skuldfri. Ja, om icke reparatiomen varit af nöden och vi ägnat oss åt öförflyttandet af gamla skulder i stället, hade vi säkerligen stått skuldfria vid stämman.

Columbia

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifven den 15 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott 50 cents
" " " till Sverige 65 "

Observeral

Å den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., 1905 Mallon Ave., Spokane, Wash.

Pastor B. S. NYSTRÖM, sekr., Hockinson, Wash.
Herr GUSTAF LINDBERG, skattmästare, 1932 Pacific Ave., Tacoma, Wash.

Tack för sist och god fortsättning på det nya året!

* * *

Huru stod din räkning vid årsskiftet? Huru faun du dig hafva använt det flydda året? Hade du i ditt stånd tjänat Herren eller vandrat din egen väg? Hvilka äro dina föresatser med hänsyn till det nya året? Men vi skola icke fråga något mer. Vi hafva blott velat fästa uppmärksamheten på vikten och betydelsen af att rätt använda den dyrbara Guds-gåfvan, vår nådatid. Vi äga den blott en gång, och enligt Guds rådslut borde den användas till vårt sanna lyckliggörande. Huru illa om den annorlunda användes! I ordet visar Herren oss hvad han vill att vi skola göra. Må vi hörsamma hans ord och gifva honom vårt hjärtas villiga lydhet och hängifna tro. Då skall detta blifva ett lyckligt år för oss, ty saliga äro de, som höra Guds ord och gömma det.

* * *

Det har varit en bråd tid i våra församlingar under den förlidna helgen med alla dess bestyr, och arbetssamt har det varit för dem, som haft ledningen af festfirandet på sitt ansvar. Men det är ju ett kärt arbete, då det afser att bereda både unga och gamla glädje och fröjd. Må våra julgudstjänster och fester hafva fått linna hos mängden förblifvande intyck. Allt har ju afsetts att vara

ett vittnesbörd om och en hänvisning till Jesus, Guds julgäfvor till människor. Se vi bort därifrån, kunna vi icke vänta oss någon välsignelse. Vår medömkan går till sådana, som vilja tillfredsställa sin lägre människas råbet genom att vid julfester gifva triviala gåfvor, som måste bereda mottagaren rent af sorg. Må vårt gifvande aldrig afse annat än att bereda glädje.

* * *

Årsstämmor hafva nu hållits i åtminstone de flesta af församlingarna. Af de ingångna rapporterna framgår, att ett allmänt framåtskridande kännetecknat det gångna årets verksamhet inom Guds rike ibland oss. Detta är glädjande och bör mana en hvar till allt mera nit och trohet i arbetet för människors frälsning. Vårt arbete i Herren skall icke vara fäfangt. Efter bästa förmåga och insikt hafva beslut fattats rörande församlingarnas verksamhet under det ingångna året. Må de alla till församlingarnas fromma kunna utföras, så att framåtskridandet må blifva om möjligt än större. En hvar församlingsmedlem hjälpe till därvid! Här är arbete för alla. Ingen behöfver stå fäfang. Gud vill att alla af hjärtat skola vara med. Han skall ock visa en hvar, som vill, hvad han bör göra. Må om möjligt ingen enda genom sitt förhållande blifva till skada i något afseende. Herren gifve oss alla en villig ande.

* * *

Och hvad gjordes vid stämmorna för församlingsskolan, denna lifsfråga för en församlings bestånd? Af rapporter, som äro inkomna då detta skrifves finna vi föga därom. Det svåraste för oss här i församlingen i denna sak är att få lämpliga lärare. Kunde blott sådana erhållas, så tro vi att medel nog skulle kunna anskaffas för deras aflöning. Det är åtskilligt i detta stycke vi måste umbära på grund af vår aflägsenhet från våra högsolor. Tänk, om vi ändå hade en liten konferensskola, där vi kunde utbildade lärare för våra barn i församlingsskolan! Våra norska bröder här ute äro före oss i detta, ty synodekyrkan har en skola i Parkland, nära Tacoma, och den förenade kyrkan umgås allvarligt med planen om en skolas upprättande. Huru vore det, om vår konferens vid sitt instående årsmöte, då tioårsfest skall firas, toge förberedande mått och steg för en konfe-

rensskolas upprättande? Saken tål att tänka på.

* * *

Konferensens årsmöte stundar. Det skall hållas i Portland, Oregon, och börjas med gudstjänst på kvällen den 4 nästkommande mars. Detta är något senare än vanligt och beror på att å nämnda datum infaller årsdagen af konferensens stiftelse för tio år sedan. Tio-årsfest är ombeslutad att firas i sammanhang med mötet. Det blir således ett mer än vanligt högtidligt möte. Vid förlidet årsmöte beslöt konferensen att till detta möte utgifva ett "Minnesalbum". Detta är redan i tryckarnes händer, och torde vara färdigt i god tid före mötet. "Albumets" innehåll utgöres af "Columbia-konferensen i ord och bild". Det blir ungefär 96 sidor stort och prydes af omkring 45 illustrationer. För en hvar, som älskar vår konferens, blir det ett dyrbart minne. Det tryckes i endast 1,000 exemplar. Vi antaga, att det kommer att röna "strykande" åtgång. Det gäller därför att skyndsammast beställa ett exemplar! Priset blir blott 50 cent per exemplar. Ordres åtföljda af kontant kunna insändas till denna tidnings redaktör under adress: *Moscow, Idaho*, och så snart boken utkommer, skola sådana orders expedieras i den ordning de inkommit.

* * *

Här i Moscow hålles i vinter en serie af sex föreläsningar öfver olika ämnen. Däri är ju ingenting synnerligen anmärkningsvärdt, men det anmärkningsvärda består därunder, att ämnet för den första föreläsningen var *Martha Luther*. Märk, att denna föreläsningsserie icke blifvit anordnad af lutheraner, utan af andra myndigheter. Föreläsningen öfver vår store lärofader hölls på kvällen den 8 dennes i stadens operahus af en prof. C. A. Sias. Naturligtvis ville vi höra hvad den gode professorn hade att säga om den gudsmannen Luther. Vi nådde bra hela tiden, ty reformatorns bild målades med ganska trogna färger. Han jämfördes med profeten Elia och sades vara näst Kristus världens störste reformator. Om katolska kyrkan sades många bistra saker, så att om någon medlem af det samfundet var där, fick han föga att glädja sig öfver! Men hvar vore våra svenska lutheraner? Ty i den ganska talrika åhörarskaran kunde vi icke upptäcka en enda svensk.

Tycker någon, att prenumerationspriset på *Columbia* är för högt tilltaget? Må sådana gifva akt på följande: den amerikanska metodistförsamlingen här i Moscow har börjat utgifva ett månadsblad i samma format som *Columbia*, men med endast 8 sidor, och för den tidningen begäres en prenumerationsafgift af — \$1 (säger en dollar). Efter den taxan borde vi ha \$1.50 om året för vår tolfsidiga tidning!

* * *

Hjärtligt tack till alla, som förnyat sin prenumeration för detta år! Alla de öfriga komma nog med det första. Besväret att insända afgiften underlättas ju betydligt genom det adresserade kuvert och myntkort, som tillsändts resterande prenumeranter jämte den vänliga påminnelsen om prenumerationstidens slut. Har något misstag begåtts, så rättas det med nöje, blott man låter oss veta därom.

* * *

Till anonym prenumerant i Seattle: Ert bref mottaget. Ni har ej gissat rätt med hänsyn till föremålet för vår fruktan. Vi fruktade för den skada, som tillfogas Guds rike genom det antydda. För öfrigt hafva vi alldeles samma åsikter som ni. — Er tyckes vara en god skrifvares penna. Låt anonymitetens slöja falla, och sänd oss någon artikel för tidningens spalter!

* * *

Vi hade ämnat meddela i detta nummer bild af kyrkan i Tacoma, Wash., en ett nytt porträtt af pastor Frisk, men klichéerna ankommo, tyvärr, ej i tid.

Godt nytt år.

Vi hälsa dig, du nya år,
du himlens sändebud!
Och fullt af hopp vårt hjärta slår —
du kommer ifrån Gud.

Men för du gisslet i din hand,
och slår du till med det,
må vi, ståcks ledda af Guds hand,
välsigna dina fjät!

Och strör du ut ditt solskens guld
med leende behag,
då ställer du för oss en huld,
barmhärtig Faders drag.

Vi veta icke hvad vi få,
men gif oss hvad du vill!
Styr mänskolifvets farkost blott
åt rätta hamnen till!

Hvad svenskheten uträttat i Amerika.

(Sammandrag af dr Browns tal vid festen i Tacoma nyårsaftonen.)

Talaren hänfödde till Gustaf Adolfs afsikt med Delaware-kolonien, nämligen att den skulle blifva en tillflyktsort för alla politiskt, religiöst eller socialt förtryckta eller missnöjda. Svenskarne voro ett religiöst folk, hvilket de ådagalade genom att bygga kyrkor. De togo både byggnadsmaterial och präster med sig från Sverige. En kyrka byggdes uti det nuvarande Philadelphia utaf sten forslad från Sverige. Hon är belägen på Swanson och Kristinagatorna. Tal. skildrade koloniens öden. Papekade, att en svensk ättling kastat den afgörande rösten för frihetsförklaringen. Immigrationen afstannade dock snart och låg nere till 1850-talet, då nyheten om oerhörda guldfynd i California lockade massor af landsmän att utflytta från sitt tämligen fattiga fädernesland till det guldrika Amerika. Samtidigt med denna immigration härjade kolera farsoten, hvarigenom många landsmän borttrycktes. Sedermera tilltog immigrationen under 1868—69 på grund af i Sverige inträffade hårda tider. Han betviflade dock, att i allmänhet någon vunnit något i Amerika, som han icke med samma möda kunnat vinna i Sverige. Det var det idoga, enkla, fattigare folket, som rest till Amerika och uppbyggt kyrkor, lärdomshärdar och barmhärtighetsinrättningar här. Halfherrarne, afdankade studenter och demoraliserade adelsmän hafva bidragit med ett sådant kapitel till svenskarnes historia i Amerika, som svensk-amerikanska häfdatecknare böra förbigå. Men det är endast genom den äkta svenskhetens bevarande, som svenskarne utmärkt sig såsom de hafva i detta land. Hade de uppgått uti öfriga nationer och försvunnit i samhällskroppen, kunde de nog där varit till stor nytta, men hvad hade det då blifvit af vår historia och oss såsom ett folk i Amerika? (Dessa anmärkningar bragte meddelaren att tänka på huru angl. kanska samfund velat uppköpa, för reda penningar, oss och vår verksamhet, och huru propaganda nu bedrivs af svenskar med angloamerikanska samfunds penningar, hvarigenom kyrkor byggas och präster underhållas, allt för att uppsöka oss, icke blott i Ameri-

ka utan alla lutherska folk.) När man vet att hvar 40:de person man möter här i Amerika är svensk eller af svensk härkomst, fattar man hvilken makt vi som ett folk äro i vårt adoptivland. Vi äro med i uppodlingsarbetet, i krut- och blodsdop till landets försvar, skulle vi icke då enas om att hafva dugliga representanter i de styrande och lagstiftande församlingarna? Svenskheten kunde dock fortleva i Amerika, äfven om svenskan måste gå under.

Somliga hafva lidit skeppsbrott i tron.

1 Tim. 1: 19.

Detta är den största olycka, som kan hända en människa. Paulus nämner tvenne, med hvilka det hade så gått, Hymeneus och Alexander. Den förre hade härigenom blifvit så afvog mot sanningen, att hans tal frätte omkring sig som kräftan; medan den senare, smeden, hade ansett sig kallad att tillfoga Paulus, Jesu Kristi apostel, mycket ondt. Hymeneus har genom att förneka sanningen, Guds uppenbarade sanning, stött emot tviflets blindskär, och Alexander har fallit i ett ogudaktigt lefverne och därigenom styrt sitt lifs farkost rakt emot ogudaktighetens klippor.

För att skyddas och bevaras för så farliga skeppsbrott, gäller det att bevara tron i ett godt samvete. Medlen härför har Gud gifvit oss i ordet och sakramenten, hvilka medel vi troget skola bruka under bön om Guds Andes välsignelse. Härigenom hållas vi i ett ödmjukt sinne, så absolut nödvändigt för bevarandet i tron.

”Blir du själfbelåten,
är du re'n från stråten,
som till lifvet bär;
endast de elända
söka och använda
hvad oss gifvet är.”

Där man börjar dagtinga med världen och gifva efter för världs- och tidsandan på sanningens bekostnad, löper man fara att gå i kvaf. Synden är ett farligt element att leka med. Där man icke arbetar med fruktan och bäfvan på sin frälsning och lägger sig all vinning om att hålla beaktelsen, att blifva vid det rena och oförfalskade Guds ord, utan löper efter alla röster, som ropa: Se här är Kristus, löper efter ovissa och ovisa ljud, ja, rent af efter falska och bedrägliga människor,

där kan följden blifva endast en: tvifvel på allt gudomligt, ja, rent af andligt vansinne. O människa, behåll hvad du har, en oskryntad tro och ett enfaldigt barnasinne med afseende på Guds heliga ord, att ingen må taga din krona.

“Falska andar ströfva
själens skatt att röfva,
strida jämt om den,
lägg sina snaror,
tusent dolda faror
omkring vandraren.

Jesus, var då nära!
Värdes själf du bära
lammen i din famn!
Sköt din hjord, den klena,
släpp den ej allena;
Herde är ditt namn.”

Heml. sång. 318.

Utan datum.

Att det i nådens förrådskammare alltid finns mat och det i öfverflöd samt att vägen dit är dagligen öppen, detta belystes en gång genom följande berättelse:

En tiggare gick in till en rik man på hans kontor och bad om mat. Den rike mannen tog en bit papper och skref därpå: “Gif denne man middag i dag.” Dagen efter kom han igen med sin lapp, och så fick han mat dag efter dag. Den rike mannen hade nämligen glömt att sätta datum på lappen, och därför menade tiggaren, att den måtte dock gälla så länge det hette: i dag. Den rike, som underrättades em att han på så sätt blifvit tagen på ordet, lät det blifva därvid, ty sitt ord ville han icke bryta. — På Guds inbjudningar och löften finnes heller icke något datum. Herren står vid sitt ord för alla tider: “Hören mig! då skolen I äta det godt är, och eder själ skall rikligen förnöjas”. Es. 55: 2.

Huru man skall få kyrkorna fulla med folk.

Berättelse af C. H. Spurgeon.

Vid vissa tillfällen har jag såsom föreståndare för en predikantskola erhållit bref med begäran om att få predikant ungefär i följande ordalag: “Käre herre, vår församling är ledig. Vår sista predikant var en mycket förträfflig man, men han var icke populär såsom predikant, och vår församling är mycket liten. Kan ni godhetsfullt sända oss en predikant, som kommer att fylla kyrkan.”

På en sådan begäran svarade jag

vid ett tillfälle, att jag icke hade någon predikant stor nog att fylla kyrkan. Naturligtvis kom det strax en förklaring, att de icke väntade, att han skulle fylla kyrkan kroppsligen, utan fylla den genom att draga åhörare dit och behålla dem där. Då skref jag och påminde vännerna, att det var mycket nog för predikanten att fylla predikstolen väl, och att fylla kyrkbänkarna med folk berodde väsentligen på deras nit, ibland hvilka han utöfvade sin predikoverksamhet. Om de ville understödja honom med sin flitiga samverkan, så skulle snart samlingslokalen vara full.

Jag minnes, att jag under min första verksamhetstid i London predikade för omkring 80 eller 90 åhörare i en stor lokal, men min lilla församling tänkte väl om mig och inbjödo andra att komma och fylla kyrkan. Denna min tidiga framgång tillskrifver jag alltid mina varm hjärtade åhörare, emedan de voro så ifriga och entusiastiska för “den unge predikanten från landet”, att de icke tröttnade på att *tala väl om honom*.

Skulle någon af eder klaga öfver tomma bänkar och tomma säten i edra kyrkor, så skulle jag vilja gifva eder detta råd: *Begynn att tala väl om din predikant*. Gif honom ett uppmuntrande ord allt ibland. Det kan ej vara svårt att upptäcka något godt hos honom, och tala då om det och ej alltid om hans misstag och fel. Tala om den andliga välsignelse, du har åtnjutit af hans predikningar, och därigenom skall du förmoda andra att komma och lyssna och göra honom själf godt, ty ett fullt hus skall verka upplifvande och göra honom till en bättre predikant. Därigenom skall du också själf känna dig mera välsignad, emedan du lärt att tala väl om honom. Tro då, att fylla kyrkan med folk är icke ensamt predikantens arbete. Kom ihåg ordet “allmänlighet” och lät ingen försöka komma undan sin plikt. Hvarje kristen borde göra något för Jesus och alltid göra något.

En bespottare nedtystad.

Two personer suto tillsammans i en järnvägskupé, inbegripna i ett lifligt samtal. Den ene af dem, som var fritänkare, sökte stöd för sina otrosmeningar genom att utbreda sig öfver alla de brister, som villåda de

kristna. Med synbart nöje framhöll han det skrymteri och de söndringar, som finnas inom de kristna samfundet, samt de fel, hvartill åtskilliga af deras ledare gjort sig skyldiga.

På bänken midt emot satt en troende man, som nödgades åhöra detta. Om beskyllningarna varit helt och hållet falska, skulle han med lugu kunnat åhöra dem såsom ett uttryck af det hat världen lyser emot Kristus: men nu, då han icke kunde annat än delvis gifva belackaren rätt, böjde han sorgset sitt hufvud.

Ifrig att vidga sin åhörarekrets, vände sig emellertid den talande äfven till honom.

“Jag ser, att ni har en skarp blick för det onda”, svarade den troende mannen, “och att ni äger förmåga att studera karaktärer. Ni har här suttit och afslöjat mycket af det vederstyggliga onda, som angripit kristenheten, och som gör, att den mer och mer mognar för Guds dom. Ni har icke sparat någon utan gifvit hvar och en hans beskärda del. Jag är en kristen; jag älskar Herrens folk, men icke ett ord skall jag yttra till försvar för dem. Jag vill blott högtidligt uppmana er att kasta första stenen på Herren Kristus själf.”

Fritänkaren studsade. Han såg nästan förskräckt ut och svarade: “Ah nej! Hos honom har jag icke funnit något fel. Han var fullkomlig.”

“Just så”, utbrast den troende mannen. “Och därför har mitt hjärta dragits till honom. Och ju mer jag har sett på honom, dess mer har jag funnit, att jag icke alls är lik honom, utan en fattig, syndig, skuldbelastad människa. Men säg mig nu, om jag icke har bade rättighet och skyldighet att älska honom, då jag fått veta, att han har dött för mig? Allt sedan detta blef mig klart, har jag älskat honom, och allt det onda, som hans bekännare eller, de till namnet kristna göra, kan icke vända mig bort från honom. Min frälsning hvilar på honom och hvad han gjort — icke på hvad de göra.” — Belackaren tystnade.

Ett ord, välsignadt af Gud

En ung flicka hjälpte en predikant på med ytterrocken, när han efter ett kortare besök skulle lämna hennes hem. Han frågade då vänligt: “Huru gammal är ni?” Hon

svarade: "16 år". Han fortsatte: "Då är det nu för eder den lämpligaste tiden att lämna hjärtat åt Jesus, ifall ni icke redan gjort det?" Intet svar.

Efter en och en half månad kom samme man tillbaka till samma hem. Då var flickan död. Men en hälsning hade hon bedt föräldrarna framföra till honom, så lydande: "Den uppmaningen lämnade mig icke någon ro, förrän jag lämnade mitt hjärta åt Herren Jesus: säg honom, att nu går jag hem till Jesus i visshet om syndernas förlåtelse. Där hemma hos Jesus få vi mötas tillsammans med alla Guds barn."

* * *

Gud betraktar oss så helt såsom sina barn, att han lider med oss, och dock vill han ej låta vårt lidande upphöra, förr än det verkat hos oss det goda, hvartill han skickat det.

* * *

Fäller vårt öga under svåra tider stilla fårars morgon- och aftondagg, må så vara, endast fåren ej blir ett förhänge, som döljer den kärleksfulle Herren för oss.

"Vi hafva här ingen varaktig stad."

Ebr. 13: 14.

Du är uppsagd till flyttning. Vi hafva icke här någon varaktig stad. Se där uppsägningen i Guds trofasta ord! Densamma är dig delgifven länge sedan, och erkännandet å din sida, att så skett, bär du i samvetet och erhåller dagligen påminnelser därom i en hel mängd förhållanden i ditt inre och yttre lif. Ingenting kan vara visare, än att du är uppsagd till flyttning. Tiden för densamma är visserligen icke utsatt, men det ligger i din Guds behag, att hvilken stund som helst låta din plats intagas af någon annan. I detta förhållande ligger en god del af lifvets allvar för ung lika så väl som för gammal. Du är uppsagd till flyttning från "denna hyddan". Dju kroppshyddan må genomströmmas af ungdomens hälsa och kraft, uppsägningen är dock delgifven dig lika väl som den, hvilken bor i en åldrig och förfallen hydda. Du är uppsagd från världen och hennes lust, från allt ditt goda (Luk. 12: 18), från ungdomens fågring och lifskraft, från allt som mal och rost fördärfva, ja, från hela jämmerdalen.

Det är stridande mot allt sundt förnuft, att under sådana förhållanden icke se sig om efter den varaktiga, tillkommande staden. Jag har ofta, under den nyss förflutna tiden för flyttning från en jordisk bostad till en annan sådan, hört den frågan man och man emellan: "Har du fått rum?" och därvid sett belåtenhet afspegla sig i den tillfrågades ansikte, då han kun-

nat svara: "Ja, det har jag fått, kontraktet är redan underskrifvet." Herren Gud kan gifva dig visshet, att den tillkommande staden är din. Han, som gått bort att bereda dig rum i sin Faders hus, kan ock gifva dig Andens insegel, om du lämnar hjärtat åt honom. Och visshet i detta afseende gifver mod och glädje och kraft såsom intet annat.

Hvem vill icke få det bättre, då han lämnar en lägenhet här på jorden och söker sig en annan? Och den, som fått Guds löfte om den tillkommande staden, flyttar i sanning upp sig. Här äger du måhända icke så mycket, men om du ägde hela världen, så gjorde du dock en oändligt härlig vinst vid uppbrottet härifrån, om den nya stadens pärlportar då öppnades för dig. Den, som blifvit uppsagd från en eländig, förfallen koja för att flytta in i det praktfullaste palats, grämer sig icke däröfver.

Så sök att vinna visshet därom, att du hör Herren till. Han undfår syndare. Vid hans kors vinner du förlåtelse och frid. Och när du vunnit den nämnda vissheten, så inrätta lifvet från evighetssynpunkt, d. v. s. från den synpunkten, att evigheten är ditt egentliga hem och lifvet här i tiden en fostran därför. Den, som så lefver, förlorar visst icke ungdomsfriskheten och ungdomsglädjen. Tvärt om, de bevaras endast i gemenskap med den Gud, som skapat dig och gifvit dig dessa gåfvor, men de förlösas och förnötas i ett lif utan honom. Slå icke ned tältpluggarna för djupt i jorden, utan bevara andra oberläckad och lyft till Gud. Hvila i hans famn, under det du inlägger hela din energi i lifvets hårda kamp. Bed såsom den unge Salomo: "Gif din tjänare att kunna skilja mellan godt och ondt." I den bönen gaf han uttryck åt en hjärteönskan, hvilken slagit djupare rötter inom honom än någon annan. Betrakta lifvet, såsom vi sagt, från evighetsynpunkten. Då ter sig allting i en annan dager än den vanliga. Vårt bohag kan te sig ganska behagligt för ögat, då hvarje sak står på sin gamla, kända plats, men då allt lägges på flyttlassen, tyckes det mesta vara gammalt skräp. Vid den slutliga flyttningen blir säkert mycket värdelöst af det, som fångslat sinnet förut, och äfven det bästa skall synas i ett ljus, som skall beröfva det mycket af dess förgyllning. Lef för att vinna just det, hvilket du kan taga med dig till det eviga hemmet.

Jag såg under den förflutna flyttningsveckan i hufvudstaden ett flyttlass, som stjälp. Det var en bedröflig syn. Där låg alltsammans i spillror! Allt hvad man ägde i ett ögonblick förstörd! En stor hop människor stod samlad omkring förödelisen utan att kunna eiler vilja hjälpa. Jag har ock sett mer än en ung människa, för hvilken det stjälp redan före uppbrottet, och mer än en jämväl, om hvilken jag nödgats frukta, att det på den stora flyttningdagen burit om-

kull. Det är en förfärlig syn, som väl borde uppkalla en hvar, som ser den, till medkänsla och bön, när en människa, ung eller gammal, går under för evigt. Det går omkull utan Gud, men med honom går det igenom. Herrens högra hand behåller segern. Amen.

D. U. T.

Evangelii sanning.

Det var en gång en ung präst, som hade kommit bort från den enfaldiga tron på Guds ord och låtit tvifven få rum i sitt hjärta. Han tänkte: "Skulle det, som evangelisterna berättat om Kristus, verkligen vara sanning? Hafva de icke förändrat och utsmeykat det betydligt?" Sådana tvifvel följde honom så väl i kyrkan som i hans stilla kammare. När han som vanligt ville bedja, kom den kalla otron och ställde sig mellan honom och Gud. Hans hjärta var så tomt och torrt, så eländigt och oroligt. Samtidigt härmed fick han höra, att en gammal, ärevördig andlig man, som under många år i Indien förkunnat korsets predikan för hedningarne, hade anländt till staden. Både gamla och unga församlade sig omkring denne märkvärdige man, och till dessas antal hade äfven vår bedröfvade unge man sällat sig. En gång voro de båda allena. Då sade den senare djupt rörd: "Ärevördige fader, huru lycklig är du icke, som har något att hålla dig till, som du verkligen kan antaga för sanning, för evig, gudomlig sanning. Med mig är det icke så. Under flera års tid har jag varit anfäktad af tvifvel på om det, som apostlarna förtälja om Jesus Kristus, verkligen är sant, eller om de icke hafva tillagt och utsmeykat mycket däraf. Därför kan jag icke mera älska och bedja. Ack, hvad skall jag göra?" Den gamle mannen förmapade den unge med faderlig mildhet att blott bedja oftare, huru eländig han än måtte känna sig. Därpå berättade han, huru han i Indien hade öfvervunnit de skurpsinnigaste hedningars tvifvel om kristendomens sanningar. Men här gick det honom, såsom det ofta plägar gå de äldre erfarna, han kom oförmärkt in på berättelsen om sitt lifs händelser, om sina resor till lands och vatten, om sina farligheter bland kristna och hedningar, om de fröjder och sorger han genomlevat o. s. v. Under allt detta glömde den unge mannen sina egna lidanden, och äfven den gamle tycktes hafva glömt dem. Men på en gång afbröt den gamle sin berättelse, såsom om ett nödvändigt göromål kallade honom bort; med vänlighet lät han sin unge vän gå och bad honom att om några dagar återkomma.

Denne infann sig äfven vid utsatt tid. "Nå", tog den gamle till ordet, "då vi sist voro tillsammans, förtäljde jag dig idel reseberättelser." — "Ja", svarade den unge, "edra berättelser hafva glädt och uppbyggt mig." — "Men huru", sade den gamle, "tror du

då äfven, att jag har följt sanningen?" — "Edert fromma allvarliga ansikte, edra klara ögon låta mig förmoda, att eder tunga icke kan ljuga." — "Men måhända jag dock har tillagt, utsmyckat och förhärligat mycket?" — "Nej, edra ord låta så enfaldiga, så trovärdiga, att jag ej tror, att ni har tillfogat, förstorat eller utsmyckat något däraf." "Och huru, min son", sade den gamle, "mig arma, svaga, syndiga människa vill du tro. Mina berättelser vill du utan ringaste invändning och tvifvel antaga; men Herrens lärjungar vill du icke tro? Herrens lärjungar, som själfva hafva sett hans heliga ansikte, hört hans ord och vidrört hans heliga händer, och i hvilken mun Herrens Ande har lagt orden, så enfaldiga, så sauna, så pålitliga, dem vill du icke tro?"

Den unge mannen kände sig träffad, och se, på en gång voro hans tvifvel förjagade. Han var innerligen rörd, och ångerns tårar frambröto ur hans ögon. Han ilade hem och gick upp på sitt ensamma rum. Här böjde han sig i djup förödmjukelse för sin Gud och erkände sig som en arm, gensträfvig syndare. Han sökte och fann nåd och syndernas förlåtelse i Kristus, och på förlåtelsen följde frid, fröjd och innerlig kärlek. Han blef *lörd af Gud* och verkade sedan med stor välsignelse för många själar.

Våra rätta stridsmän.

Det var i maj 1526. Flera af reformationens vänner voro samlade i Torgau för att rådslå om avslutande af ett förbund till försvar för evangelii sak. Filip Melancthon var också tillstädes, men han befann sig i en särskild nedtryckt sinnesstämning på grund af stora bekymmer för den evangeliska kyrkans framtid. Under förhandlingarna blef han kallad ut, och då han skulle gå in igen, kom han att gå igenom ett rum, hvarest tre präst-hustrur voro sysselsatta med att lära sina barn att bedja för evangelii uppehållelse och framgång. Då Melancthon hörde de små barnens enfaldiga böner, var det som om alla hans bekymmer hade vikit bort, och med leende ansikte inträdde han åter till sina rådpläggande bröder. Då Luther, förundrad öfver denna förändring, som föregått med honom, sporde om grunden därtill, svarade Melancthon: "Låt oss icke förtvifla. Herren har lätit mig se de stridsmän, som kämpa för oss. Det är våra små, hvilka bön till Gud för vår saks framgång jag nu har hört, och Gud vill och kan ej annat än bönhöra dem."

Låt oss sträfvå så mycket vi förmå för att i våra hem och våra skolor uppfostra många sådana stridsmän för vår Herres sak, i det att vi lägga på hjärtat psalmistens ord: Af barns och spenabarns mun har du upprälat en makt för dina fienders skull till att nedläggva ovännen och den hämndgirige.

Två resande.

sutto i en järnvägsvagn i allvarligt samtal. Detta rörde sig om andliga ting, och den ene af de samtalande, en man som ej trodde på Gud, försökte att förklara och ursäktä sina tvifvel och sin otro med att framdraga alla de kristnas skröpligheter och synder. Med oförstådd tillfredsställelse skildrade han med stor noggrannhet de kristnas skrymteri, girighet och inbördes stridigheter och sökte bevisa, att ledarne och föreståndarne voro de värsta och mest fördärfvade.

På samma soffa satt en gammal man, som var en ofrivillig åhörare till allt detta. Mannen var en kristen. Ilade han kunnat säga sig själf, att det var lögn alltsammans, så kunde han hafva burit det såsom ett vittnesbörd om det hat, som världen bär till Kristus och hans ord, Matt. 5: 11: "Saliga ären I, när de försmäda och förfölja eder och, ljugande, säga allt ondt mot eder för min skull."

Men han visste, att en stor del af dessa anklagelser voro berättigade, och att ej en gång det mest kärleksfulla sinne kunde afvisa dem. Därför teg han i början helt stilla därvid.

Emellertid bemödade sig åklagaren att utvidga sin åhörarekrets och vände sig därför till de medresande, som sutto midt emot honom.

Då tog den gamla mannen till ordet och sade: "Jag ser, att ni rätt förstår att leta fram allt det onda, som låder vid de kristna, och skoningslöst framhålla alla dessa fel. Ni har framställt alla de afskyvärda synder, som ödelagt kristendomen och nästan gjort den till en ruin, där allt snart är moget för domen. Ni har ej skonat någon, utan tillmätt alla en riklig del. Nå väl, jag är också en kristen och älskar Herren Jesus och hans folk, och jag vill icke säga ett ord till försvar; men jag uppmanar er allvarligt att säga, hvad ni har att anklaga Herren Jesus själf för?" Tviflaren blef öfverraskad, nästan förskräckt och svarade i en mindre öfvermodig ton: "Nej, på honom har jag intet att anmärka, han var fullkomlig."

"Nåväl", återtog den gamle, "och just därför drogs mitt hjärta till honom: ju mera jag såg på honom, desto mera måste jag säga mig själf, att jag var honom icke lik, men var en fattig, eländig syndare. Säg mig nu, om jag icke gör rätt uti att älska honom och tjäna honom, då jag fick erfara, att han är död för mina synder. Sedan den tiden älskar jag honom, och allt det onda som de göra, hvilka föregifva sig älska honom, hindrar mig dock icke att gifva honom min kärlek. Min frälsning beror ju af hvad han har gjort, och icke af hvad de andra göra." Tviflaren sade icke ett ord mera, men tryckte den gamle mannens hand.

Saliga äro de saktmodige, ty de skola ärfva jorden. Matt. 5: 5.

Byråmissionären.

J. R. BROWN, SVENSK LÄKARE & KIRURG.

Kontor-timmar:

10-12 f. m., 2-4 och 7-9 e. m.

Träffas på sitt kontor i Chamber of Commerce Building öfver Malstrom Bros. apotek.

TACOMA,

WASHINGTON

LINDBERG GROCERY CO.

Wholesale ...Grocers...

and importers of

SCANDINAVIAN SPECIALTIES.

Telephone Main 122.

1932 Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

Biljett-

kopare!

SPARA PENNINGAR

Genom att försäkra eder om biljetter från Skandinavien nu (gällande för ett år), ty priserna komma snart att stegras.

Kom ihåg

det mycket omtalade Pierpont Morgan-ångbåts-syndikatet, hvilket ganska snart träder i kraft.

Vi representera alla ångbåtsbolag, och ni kan själf välja den linie, öfver hvilken eder passagerare skall resa.

Vi sända biljetterna pr registrerat brev till passageraren och gifva honom samtidigt alla nödiga förklaringar med hänsyn till resan, på svenska, så att inga extra utgifter förekomma.

Vi blifva regelmässigt underrättade pr telegraf om eder passagerares adress och ankomst, och kunna vi således gifva eder nöjaktig underrättelse om ankomsten och bespara eder mycket obehag, genom att ni slipper vänta i dagvis vid järnvägsstationen på edra vänner.

Kom ned på kontoret, eller skriv eller telefonera, och skall det städes vara oss ett nöje att vägleda och icke missleda eder.

A. CHILBERG,

under Scand. American Bank,

1st ave. & Yesler Way,

Long Dist. Telef.: Main 528,
Independent Phone: 325.

Seattle, Wash.

"Den som spar, han har." Spara 10-centaren, och dollarn är fr. Insätt Edra besparingar i SPOKANE & EASTERN TRUST CO'S sparbanksfdelning. Intresse betalas i januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST CO.,

Moscow, Idaho.

Moscow's Shoe Store

Galoscher, Fältstöflar,
Strumpor.

Lagning utföres. J. M. PRICE, ägare.

J. C. WOLF

DEALER IN

Staple & Fancy Groceries, Crockery,
Tropical & Domestic Fruits

MOSCOW, IDAHO.

D. H. HOLMAN

* DENTIST *

Teeth extracted without pain by use of
local anasthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

Beum & Iverson

Skandinaviska
SAKFÖRARE och
Fastighetsmäklare.

MOSCOW, IDAHO.

The Golden Rule

Everything in

Dry Goods and Clothing

at the lowest possible price.

MOSCOW, IDAHO.

ADAMS & CO.

Grocerihandel

Spicer Block.

MOSCOW, IDAHO.

HARRY GRICE

Skräddare.

Mänsekiperingsartiklar, skor och Lattar

Spokane & Eastern Bank Block,

MOSCOW, IDAHO.

NILS PETERSON

Plumbing & Steam Fitting.

Pumpar, Stovar, etc. lagas.

Utför första klassens arbete.

FIRST STREET, MOSCOW, IDAHO.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

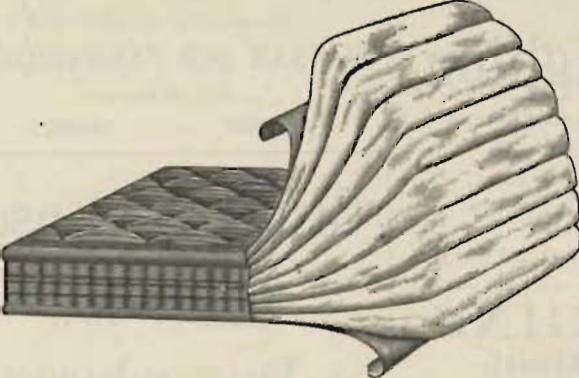
JAMES KILEN

DEALER IN

Household Furnishings,
Stoves and Cooking Utensils, Furniture,
Springs, Chairs and Mattresses.

Full line of Second Hand Goods.

MOSCOW, IDAHO.

Elastic Felt
Mattress
The Best in
The Market.

GRICE and SON MÖBELHANDEL och
LIKESÖRJNINGSBYRÅ.
MOSCOW, IDAHO

PÅ VÅRT FÖRLAG HAR UTKOMMIT:

Prärieblomman Illustrerad
Litterär
Kalender
TREDJE ÅRGÅNGEN 1903.

Redigerad af redaktör A. SCHÖN, med bidrag af närmare ett fyrttioal svensk-ameri-
kanska litteratörer och artister. Den enda i egentlig mening VITTRA SVENSKA KA-
LENDER i Amerika. - Rikt, intressant och omväxlande innehåll på både vers och prosa.

Pris i Elegant Klotband \$1.00.

Förut har utkommit: OBS! Alla, som rekvirera alla tre år-
gångarna på en gång, erhålla första och
andra åreångarna för nedsatt pris \$1.50,
så länge lagret räcker, tre årg. för \$2.50.

Prärieblomman, 1:sta årg., i klotb. \$1.00
Prärieblomman, 2:dra årg., i klotb. 1.00

Korsbaneret Kristlig Kalender
för 1903.

Redigerad af Pastor J. G. Dahlberg.

Tjugufjärde årgången. *** Med talrika illustrationer.
Pris per ex. klotband med guldpresningar 60c., guldsnitt 75c.

Sånger och Sagor En samling dikter
af Jakob Bongren

Boken, i pryddigt klotband, 384 sidor vanlig oktav, med
författarens porträtt efter en ritning af Anders Zorn, kostar
\$1.50 e:ter med guldsnitt \$2.25.

Lutheran Augustana Book Concern,

Filialer: } 213 E. 7th Street, ST. PAUL, MINN. ROCK ISLAND, ILLINOIS.
} 377-379 Broadway, Room 1009, NEW YORK, N. Y.

PIANOS, ORGANS AND SEWING MACHINES ON FREE TRIAL!!!

ELEGANT CENTURY UPRIGHT PIANO, \$125. Warranted 25 years; sent on free trial;
ELEGANT PARLOR ORGANS, \$25 UP. Warranted 25 years; sent on free trial.
ELEGANT CENTURY SEWING MACHINES, BALL-BEARING, \$13. Warranted 25 years;
sent on free trial. CASH OR EASY MONTHLY PAYMENTS.

FREE We trust
honest
people
located in
all parts of
the world.

Direct from
factory to
homes at
factory
prices.

FREE

WRITE FOR FREE CATALOGUE.
CENTURY MF'G CO. DEP'T No. 845 East St. Louis, Ill.

Nämn denna tidning, då Ni skrifer.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
Kläder.**

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - IDAHO.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Kom in och se mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

The Owl Drug Store.

Lumpkin Bros., ägare.

FÖRSTA KLASSENS APOTEK.

Moscow, Idaho.

DR. W. H. CARITHERS,

Physician and Surgeon

—OFFICE—

Third Street, - - Moscow, Idaho

Dr. C. D. Parsons

PHYSICIAN and SURGEON

Office on 2nd Street,
Near telegraph office.

MOSCOW, IDAHO.

BADGER STORE

David & Ely, Prop's.

Leading General Merchandise Store in Latah Co.
Call and see us.

MOSCOW, IDAHO.

W. A. LAYMAN

har ett rikhaltigt lager af

**Böcker, Skrifmaterialier, Frukter,
Grocerier och Konfekter.**

Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Handskar för män och gossar i rikt
urval.

POLSON IMPLEMENT & HARDWARE COMPANY,

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN

Agricultural Implements.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

L.A. CONNER AND SEATTLE, WASH.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och se dem.

TROY, - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.

Troy, Idaho.

O. A. JOHNSON

DEALER IN

GENERAL MERCHANDISE

TROY, - - IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

—besök—

H. Erichson - - Moscow, Idaho

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - - Moscow, Idaho.

Nära G. A. B. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

[Efterträdare till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STOVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,

"Your character excepted,"

at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders.

MOSCOW, IDAHO.

SVENSK SKOHADEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom
SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.
Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

ALMANACK

FÖR ÅRET EFTER FRÄLSARENS
KRISTI FÖDELSE

—1903—

Till Chicagos horisont, pris 5 cents.

Till Stockholms " pris 5 cents.

Frimärken mottagas som likvid.

The Engberg-Kolmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och

.... OPTIKUS

Spicer Block. - - Moscow, Idaho.

Frank Kelly Expert Watchmaker,
Jeweler and Optician.

Established 1888.

Browne Block - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

tillhandahålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fläsk, fårkött och fjäderfä.

GEORGE W. SANDIN,

SKANDINAVISK

GROCERIHANDEL.

Bleck- och "Granite"-varor.

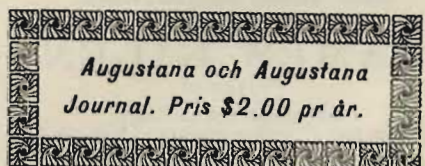
MOSCOW, - - IDAHO.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho.

Issued the 15th every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.